

[Mr. H. C. Papworth]

is the *viva-voce* where the candidates physical fitness is taken into consideration. The candidates' personality, their aptitude for practical work are also taken into consideration. (*President's Bell*)

PRESIDENT: The time for the Demand having elapsed I must put the question to vote. Mr. Velappan Nair, do you press your motion.

MR. V. K. VELAPPAN NAIR: No, Sir.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that Government be granted a sum of Rs. 2245,000 under Demand XVII—Education—Government Grant to the Travancore University was put and carried.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND XVIII—EDUCATION—EXCLUDING GRANT TO THE TRAVANCORE UNIVERSITY.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 85,50,270 under Demand XVIII—Education—excluding grant to the Travancore University.

MR. M. K. NILAKANTAN: സർ, ബനാറീസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ, മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ൨൫,൫൦൦ രൂപയിൽ ഒരുരൂപ കുറയ്ക്കണമെന്ന ഒരു ഉപക്ഷേപം ഞാൻ ഹാജരാക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ എൻജിനീയറിംഗ് വകുപ്പിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുന്നതിന് ഈഴവർ തടക്കിയുള്ള സമുദായക്കാർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പരധീനതയെക്കുറിച്ച് വളരെ ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടി എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

സർ, കഴിഞ്ഞ പത്തുകൊല്ലമായി മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ഇവിടെനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു ചിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളിൽ എത്ര ഈഴവർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള ചോദ്യമാണു എനിക്കു ഈ സഭയിൽ ചോദിക്കുവാനുള്ളത്? സർ, ഒരു ചോദ്യത്തിനത്തരമായി സർജൻ ജനറൽ

MR. D. THOMAS: How will admission to the Medical College come under this motion?

PRESIDENT: The idea is that we are paying certain subventions to other institutions including the Benares Hindu University and the Medical and Engineering College, Madras. The honourable member says that if we are going to pay money to the Medical College you should not do it unless you admit a sufficient number of Ezhavas in that College.

RAJYASEVANIKATA S. CHATTANATHA KARAYALAR: Sir, this grant has already been passed under the grant to the Travancore University.

MR. S. NARAYANA IYER: No, Sir, it has not been passed.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: What has been passed is Rs. 22,45,000 under demand XVIII—Government Grant to the Travancore University. This grant comes under another demand.

PRESIDENT: I shall give Mr. Nilakantan some other opportunity to speak.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Sir, this grant comes under the Education Budget.

PRESIDENT: Is it correct?

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Yes, Sir.

MR. M. K. NILAKANTAN: ഒരു ചേട്ടത്തിന് പരമാധി സർജൻ ജനറൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഈഴവരിൽനിന്ന് നു അപേക്ഷകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നും, അവരിൽ ആരുതന്നെ യോഗ്യതയുള്ളവർ അല്ലായിരുന്നവെന്നുമാണ്. ഇത് വളരെ കഷ്ടമായ ഒരു സന്ദർഭമാണ്. യോഗ്യതനിശ്ചയിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരെ പരീക്ഷിക്കുന്ന രീതി ഒരു ജാലവിദ്യയാണെന്നു വലിയ തെറ്റിദ്ധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്.

PRESIDENT: Is there not some committee for this purpose?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: The names are selected by the Committee and it is sent on to me. I will see that the documents are signed by the parties for ensuring that they pay their fees regularly.

MR. M. K. NILAKANTAN: സർ, ഇതു പരമാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണ്. ചിലരെ സഹായിക്കുവാനായി മെഡിക്കൽകോളേജിലേക്കു ചാൻസലർയ്യമ്മുള്ള നയങ്ങൾ പരീക്ഷകന്മാരും അതിൽ ഇടപെടുന്ന ആളുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പരിപൂർണ്ണമായ ബോധ്യം ഇതിൽനിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിന് ആണ്ടിൽ ഒരാളെയോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ഒരാളെയോ എങ്കിലും ഈഴവരിൽനിന്ന് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു കേന്ദ്രം ഈഴവർ കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, സ്റ്റേജിതന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ വിഷയത്തിൽ ഈഴവർക്ക് 'ഇൻറർമീഡിയേറ്റും,' 'ഫയറും' ഉദ്യോഗങ്ങൾക്ക് അപേക്ഷകരെ രജിസ്ട്രേഷൻ യോഗ്യതയില്ലാതെ രേഖിക്കു മനുള്ളത് ഒരു വ്യക്തമായ പരമാർത്ഥമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈഴവർ പലകാരണവശാലും വളരെക്കുറവായി വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പുറത്തുള്ളപ്പോഴിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു നൂറു മുക്കാലോളം ഓരോ എല്ലാ കാര്യത്തിലും മുൻപോട്ടുവരുവാൻ സന്ദർഭമുണ്ടാകുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതുകൊണ്ട്

[Mr. M. K. Nilakantan.]

മെഡിക്കൽ കൗൺസിലിലുള്ള അഡ്മിഷൻ സെലക്ഷൻ നടക്കുന്ന അപസരത്തിൽ ഈ വർഷം ഒരു കേപാട്ടാ, അതായത് ആണ്ടിൽ ഒരാളെ എങ്കിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞെത്തണമെന്നുള്ള കാര്യം ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം.

PRESIDENT: I find that there are several honourable members who have sent up cut motions. Would the honourable members prefer to talk on these motions in their order or would they be satisfied with a general discussion on the whole demand. It is entirely left to the decision of the House.

(The House expressed its willingness to have a general discussion).

MR. K. VARUGHESE ITHAC (*Vaikom cum Kottayam*): സർ, ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടു നോക്കിയാൽ കാണുവാൻ സാധിക്കും, ഇന്ന് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ അധികം കുട്ടികൾ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. എന്നാൽ, അതനുസരിച്ച് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അവശ്യമുള്ളത സ്ഥലസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കണന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനമായി പറയുവാനുള്ളത്. സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികൾക്ക് ധാരാളമായി അഡ്മിഷൻ കൊടുത്തുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ലെന്നും, ഇരുന്ന് പഠിക്കുന്നതിന് ഉള്ള പരിസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി പതിയേണ്ടതെന്നും ആണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കൂടാതെ പല സ്കൂളുകളിലും ഓരോ ക്ലാസിലും അറുപതിൽ കൂടുതൽ കുട്ടികൾ ഉള്ളതായിട്ടാണ് അറിയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏറ്റവും അനാരോഗ്യപരമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഇന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭ്യസനം നടത്തുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളത് സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ശുദ്ധവായു ശ്വസിച്ചു ഉല്ലാസത്തോടുകൂടി ഇരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതിന് അനുസരിച്ചുള്ള ചുരുപാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതൊന്നുംകൂടാതെ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടക്കുമെന്നു പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ സംഗതി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അവ

ശാശ്വതമായ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സ്ഥലസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സൗകര്യമെടുക്കുകയും ചെയ്താൽ അതൊരു ഗണ്യമായ പുരോഗതിയാവാം. ഇന്നു വന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥലസൗകര്യക്കുറവിനെ പരിഗണിക്കാതെ സ്കൂളുകളിൽ ധാരാളമായി അഡ്മിഷൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചു സുഖമായും സൗകര്യമായും ഇരുന്ന് അദ്ധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അതു വലിയ കൃത്യാലോചനയാണെന്നതിനിടയാകും. ഉദാഹരണമായി വൈക്കത്തേ കർപ്പാത്തന്നെ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. അവിടെയുള്ള ഒരു സ്കൂളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ധാരാളം പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്ഥലസൗകര്യം അശേഷം ഉല്ല. ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും പഠിക്കുന്ന സ്കൂളിൽ അവർ തെറ്റുതൊട്ടിരുന്നാണ് കഴിയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പെൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ഒരു പള്ളിക്കൂടം ഉണ്ടാക്കി അവർക്ക് പഠിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം നൽകണമെന്നു പ്രത്യേകം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. പെൺകുട്ടികൾക്ക് വൈക്കത്തു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മെഡിയം സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ച് കിട്ടേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ.

ഇവിടെ നടന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു ൩൦൦-ൽ പരം പെൺകുട്ടികൾ ആ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തു പെൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ഒരു സ്കൂൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടതാണെന്നു മറുപടിയുൾക്കൊണ്ടു ആവശ്യമില്ലാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും എനിക്ക് പറയാനുള്ളതു് ഈയിടെ ഷെഡ്ഡുകൾക്കെട്ടി കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മഴയും, കാറ്റും, വെയിലും ഈ ഷെഡ്ഡുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ എപ്പോഴും സഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാതിരി ഷെഡ്ഡുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഈ തരത്തിലുള്ള ഭിത്തികളിൽ നിന്നും രക്ഷയുണ്ടാകണമെന്ന് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദയവായി ഇതിന്റെ ഭിത്തികൾ മറയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ആവശ്യമായ നടപടികൾ ഉടൻ സ്വീകരിച്ചു മതിയെന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മഴ

974 THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY. [2ND AUGUST 1946]

[Mr. K. Varghese Ithac]
 കാലത്തു് വെള്ളവും വേനൽക്കാലത്തു് വെയിലും മൂലമുള്ള ശല്യങ്ങൾ കൂട്ടികൾ സഹിക്കേണ്ടിവരും. ചില ഷെഡ്ഡുകളുടെ തറകൾ മണ്ണു കൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതു് ഏറ്റവും അനാരോഗ്യകരമായ ദാവസ്ഥയാണ്. അതിനാൽ തറകളെല്ലാം സിമിൻറ ചെയ്യണം. അതോടൊന്നിച്ചു മറ്റു ഇരിപ്പിട സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ പ്രൈമറിസ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിത്തുവരുന്നതിനു മേൽകൂരയും തൂണുകളും മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ഇതുമൂലം മഴയും, വെയിലും, കാറ്റും കൂട്ടികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരെ അതിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ട സകല ഏർപ്പാടുകളും ഉടൻ ചെയ്തിട്ടെങ്കിൽ ആ സ്കൂളുകൾ ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായി തീരുന്നതാണ്. ഈ വക കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ട കാര്യമായ പരിഷ്കാരം വരുത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കും. ഇക്കാലത്തു് ഡയറക്ടർ അവർകൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി ഈയാണ്ടത്തെ ഒന്നാംപാഠപുസ്തകത്തെ കുറിച്ചു് ഒരു രണ്ടു വാക്കുകൾ പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതു ഏറ്റവും ഭംഗിയായി ചെയ്തതിൽ ഞാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമെന്റുകൾക്കു് ഹാർട്ടമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇവിനുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമത്തെ ഞാൻ ഹൃദയംഗമായി സ്തംഭിക്കുകതന്നെചെയ്യുന്നു.

PRESIDENT: What I shall do is this. If honourable members have no objection, I will call upon the names of those honourable members subsequent to motion No. 33 which come under total cut motions and then call upon other honourable members. Will that be all right?

(The House was in favour of it).

MR K. T. MICHAEL (*Changanacherry cum Peermade*): Sir, I wish to make some remarks regarding the attitude of Government towards private management schools. It has been made plain that it is an attitude of hostility. It may be remembered that the Education Reorganisation Committee made certain fundamental recommendations one of them being that provision must be made for religious instruction.

PRESIDENT: There are certain things the discussion of which is not permissible on the floor of this House. This House cannot re-discuss—it is not even one year since a decision has been arrived at by this House—the decision of the House with regard to the Education Reorganisation Committee's report. The decision of the Education Reorganisation Committee on this matter is not accepted by this House. This House has accepted the obligation of the Government with regard to compulsory Primary Education and

also the principle of a ten-year programme starting with Thovala, Agasteeswaram, Nagercoil and Trivandrum and then extending it to other parts of the State. This matter cannot be discussed because it is not one year since a decision has been arrived at by this House. So, any other matter not covered by the decision of this House may be raised.

MR. K. T. MICHAEL: It is not my purpose to discuss the question that has already been discussed before. I was, in passing, referring to certain decisions taken by the Government and among them I was saying that the Government turned down the recommendations of the Education Reorganisation Committee.

PRESIDENT: This House has dealt with that turning down and has accepted that turning down. So that point cannot be discussed.

MR. K. T. MICHAEL: Since then what is called the Catholic Agitation on that matter has come within your purview several times.

PRESIDENT: No.

MR. K. T. MICHAEL: You have discussed the question several times.

PRESIDENT: I have discussed that question, but no representation to Government has been made on behalf of the Catholics. That is absolutely clear. I have referred to it, because Bishops, Archbishops, laymen and newspapers in England, America, and quite recently one in the Dutch language in Holland have all referred to this question and I have in the course of my duties had to reply to those matters. But the question of what the Catholics want, what they are prepared to have, has not been brought officially before the Government in any particular way except of course by certain representations sent to Government in which they say that so long as so and so is the Dewan, this business will not be dealt with, and that therefore he may be got rid of. Most of the resolutions started with the necessity for getting rid of the Dewan and ultimately of Primary Education. But no attempt has been made for a discussion on that matter as has been made in the case of the C. M. S., the Salvation Army and various other private organisations. No attempt has been made by the Catholics.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: I want to have one doubt cleared, arising from your answer this morning. In case some representation is made to you or a deputation waits on you, I want to know whether the Government's attitude would change in the matter of primary education from what it is now.

PRESIDENT: The Government's policy on primary education has been decided. This House has taken a final decision on that matter and that decision will be implemented. Honourable members are aware that there is considerable room for compromise as it is well known and as has been exercised by the Church Missionary Society, by the Salvation Army and by various other organisations. There may be methods of coming together but the ultimate principles have already been laid down by this House.

[Mr. V. S. Krishna Pillai]

MR. K. T. MICHAEL : I was just going to refer to the allegation that you have made that the Catholics have not made a constitutional approach towards the Government. May I ask you, Sir.....

PRESIDENT : Order, order. You cannot ask me anything. (Laughter).

MR. K. T. MICHAEL : May I bring to your notice, Sir, that a memorial was submitted by the Bishops regarding this question to the Dewan and another by the Arch Bishops to His Highness?

PRESIDENT : Yes, and an answer has been given to that.

MR. K. T. MICHAEL : It may be, but my point is whether the approaches made by the ecclesiastical prelates are not constitutional approaches of the kind referred by the Dewan.....

PRESIDENT : I never used the words, " constitutional". I simply said: "sending up a memorandum". I have seen that memorandum which says that there is persecution of the Christian, that puduval registries have been done away with to jeopardise the interests of the Christians, that primary education has been taken up for that purpose and that the Travancore National and Quilon Bank—a splendid institution like that—has not been properly encouraged, etc. The question is whether there has been any attempt to discuss the question of primary education, the pros and cons of it, and the trouble that the Catholics are suffering from, what they want and how they propose to have it done within the four corners of the Primary Education Act. That has never come before the House.

MR. K. T. MICHAEL : Sending up memorials to the Government or to the Dewan is one of the best methods of bringing the grievances of the people to the notice of Government. The question is whether it is a proper procedure or not, and that is a matter of opinion. The Catholic prelates thought that it was a proper procedure and you think that it was not a proper procedure.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI : On a point of order, Sir. The Government policy on the matter is not to be discussed under the grant for Education.

PRESIDENT : I think he is in order. It has been ruled and it is perfectly clear that the policy of the Government cannot be discussed, but the question of dealing with primary education under this budget can be discussed and the honourable member is entitled to say that they have put forward certain claims which this Government should deal with, although that claim was only in the form of a memorandum.

MR. K. T. MICHAEL : So far as I can understand, from what has been said here, the position of the Government is that the prelates have not approached in the proper manner.

DEMAND XVIII—EDUCATION—EXCLUDING GRANT TO THE 977
TRAVANCORE UNIVERSITY.

PRESIDENT: No, no. They have put forward their claims and those claims have been negatived. A certain memorandum has been submitted and the answer has been given. If, after that, the prelates want to raise any further action, it will be open to them. Nobody has ever said that sending a memorandum was not constitutional. It is perfectly constitutional. They are quite within their rights to say that this question of primary education cannot be settled so long as so and so is the Dewan. It is within the rights of the prelates and they have exercised it. It is perfectly all right for them to have done so. The answer is "the Dewan is not to be removed". The next point is with regard to the next step to be taken. On that we have had no illumination from the prelates.

MR. K. T. MICHAEL: I do not know if the procedure that has just now been suggested is the proper procedure.

PRESIDENT: I do not know. It is for the prelates to decide what the proper procedure is. If they think that by sending the memorandum they have done their duty, they have got the answer. Government are not prepared to interfere. If they want to take the next step, it is for them to move. They may move through a memorandum, they may move by asking for interviews or they may move by a body of people who might intervene in the matter. So far as the Government are concerned, they have received a memorandum and they have given the answer. They have said they are not prepared to interfere with that policy.

MR. K. T. MICHAEL: Certain representations have been made by the Catholic prelates.

PRESIDENT: They have been declined.

MR. K. T. MICHAEL; I know, Sir, it has been declined. But would it not have been proper on the part of the Government to summon the persons who submitted the report and discuss the matter with them before their demands were considered and decided?

PRESIDENT: Order, order. If the prelates say, "We are convinced that so long as so and so is the Dewan, it cannot be done. We want the primary education scheme to be altered," the answer is that we do not propose to do anything of the kind. After that, does the honourable member think that that person who said that so and so is not fit to be here or to administer should be sent for? One would have thought that according to Christian charity and those fundamental principles for which the excellent prelates stand, they would have moved to take some step forward. I do not belong to the same persuasion.

MR. K. T. MICHAEL: I am not aware of the contents of the memorial that has been submitted to the Government.

PRESIDENT: I have given the contents to you.

MR. K. T. MICHAEL: I do not know if the prelates demanded in the memorandum they submitted to the Dewan that the Dewan must be removed.

PRESIDENT: I would very earnestly appeal to the honourable members not to raise these questions in the way they are raising them. I have already stated that one of the highest dignitaries of the Catholic Church—I am not mentioning his name although I have his permission to do so, as I do not want to embarrass him in any way—has already told me that he has received protests. I have stated on the very first day that there is an earnest attempt now being made by certain important persons belonging to the Catholic persuasion to meet the Dewan, as other memorialists and petitioners meet the Dewan, for the purpose of discussing the whole matter in all its aspects and come to a settlement if possible. Honourable members are of course at perfect liberty to make any remark here and those remarks naturally will not pass unanswered. Naturally I shall have to make observations in answer to those remarks. If honourable members think that those remarks must be made, eliciting those answers, I think this procedure is better. I do not want to give any false impression to this House. Government have not undertaken to change their policy. The prelates have not undertaken to abandon their policy. It is perfectly clear that they consider that at the present moment an anti-Christian policy is being pursued by Government presided over by a particular individual and that they do not expect justice from that individual towards Christians. This attitude of the prelates has been made perfectly clear. They have not gone back upon their policy. The Government too have not gone back upon their policy. But attempts have been made to bring the two parties together. If honourable members think that full discussion indicating all the disabilities and the grievances is better, they are at perfect liberty to discuss this matter and I must leave to myself the perfect liberty to answer those points. But I do say—it is not a mere hearsay or a mere second hand information—that first hand information has reached Government that attempts are being made, letters have been sent, replies have been received to the effect that the prelates of Travancore are generally willing to leave matters to the mediation of a very high ecclesiastical dignitary. I can be definite to that extent. It is for the honourable members to decide whether they want to leave this matter there or to pursue the controversy. I do not want to check discussion in this House or to limit controversy. It is for the honourable members to decide.

MR. K. T. MICHAEL: I shall be the last person to embarrass either the ecclesiastical dignitaries or the Government in the matter of bringing about a compromise. I am always for compromise. But the position which the Government have taken up appears to me—in

all humility I may say—not reasonable. The ecclesiastical dignitaries submitted their memorials and the Government completely denied their demands. No indication was made by the Government to effect a compromise or to summon the memorialists and discuss the question with them to find a way out before their demands were denied.

PRESIDENT: How are they to do it? For instance somebody wants the registration of a land, and we decline it. Then, is it the Government's duty to send for the man and take up the question again? How are the ecclesiastical dignitaries different from any other petitioners?

MR. K. T. MICHAEL: You hold a particular view and I hold a different view.

PRESIDENT: Very well.

MR. K. T. MICHAEL: I think, Sir, when certain claims are made and when they are denied by the Government without giving sufficient reasons, then it cannot be expected that they.....

PRESIDENT: That is wrong. The honourable persons who placed the memorial before His Highness and the Dewan were told of the debates in the House, of the Education Reorganisation Committee's report, the reasons which prompted the Government to take the line they did and the reasons which maintain them in that position. The reasons have been detailed.

MR. K. T. MICHAEL: My object is to bring to your notice that we hold that approaches have been made in the proper manner and those approaches have not been welcomed by the Government. That is my view and that is the view which a large section of the people take.

Another allegation, Sir, is that propaganda has been carried on outside the State. When ever you have mentioned these topics you have been seen to lose your temper and use language which it was not very pleasant for us to hear.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: Did the Catholic members of this House and the sister House together make any attempt to meet the Dewan and talk over the whole question of the alleged compromise?

MR. K. T. MICHAEL: We consider that the Ecclesiastical Dignitaries are the best persons to negotiate on this subject with the Government and not laymen because we consider that this question touches our religious faith and principles.

MR. T. K. NARAYANA PILLAI: May I ask Mr. Michael whether there is any religious objection to the Catholic members of this House and the sister House to meet the Dewan and discuss this question?

MR. K. T. MICHAEL: Absolutely no objection. As regards the propaganda, the Government have done the same thing.

PRESIDENT : Naturally. Who started the propaganda first? I received from a friend who is a Roman Catholic, a peer of the Realm and a Viscount in England, some copies of his own papers. He gets the 'Catholic Herald' and 'Catholic Examiner'. He has sent me those papers and I find very serious allegations made in them, both as to the Government as a whole, the policy of the Government and of course, as to me personally. Naturally Government had to react. In fact the Associated Press of America interviewed me in Delhi, the Associated Press of England interviewed me in Delhi; the 'News Chronicle', the 'Manchester Guardian', the 'Scotsmen' and various other newspaper correspondents interviewed me in various places and I naturally have had to give interviews. On this matter other honourable members have also given interviews. Again, there is a paper called 'Blitz' which is running very largely for this purpose. There is another paper in Calcutta which is running mainly for this purpose. One of my friends—I do not want to mention the name—was rushing about to Ernakulam and several places in Northern Travancore and after each of his excursions, he published a leading article in his paper. The persons reading these papers know about these things. The Catholic dignitaries and the Catholic people have thought it necessary in their own interests to make a fight. They have fought by propaganda directly and indirectly. The Government have met the challenge and are determined to fight. They are fighting it and they will fight it. So long as the others fight on the one side, the Government will fight on the other. But the Government will not fight if there is no fight on the other side.

MR. K. T. MICHAEL : As regards the Catholics outside the State, written articles and speeches have been published, and I may tell you Sir, that the question involved is one of religious principles and faith and they were perfectly entitled to do so.

PRESIDENT : If leading articles are written here and sent by registered post, then I suppose honourable members will realise that that propaganda and those articles emanate from here and do not originate from outside. After all, the honourable members will realise that Government have got the means of ascertaining this information much more than private individuals and of course when there is a fight, Government will utilise all those means.

MR. K. T. MICHAEL : I do not know whether anybody has done so.

PRESIDENT : I have got the documents and also the photographs with me and I had to use them for the purpose of showing them to the Cabinet Delegation.

MR. K. T. MICHAEL : I cannot discuss them because I am not in the know of those things.

PRESIDENT: Letters written by various persons seem to be circulating among many others. For instance, say from Alwaye, X writes a letter and that letter gets into the hands of Y in Delhi. The latter goes about showing it to everybody saying that such and such is the letter from X. This letter is possibly shown to the members of the Cabinet Delegation or to the Viceroy. Naturally, the contents are to our knowledge. I assure you that a large number of leading articles have been prepared in Ernakulam and in certain parts of North Travancore by persons whose names are as well known to the members of the House as to me. Many allegations are made: for instance, a person applies for beneficial enjoyment of an estate, say, for 20 acres in addition to his two hundred acres; the Government say that he will get only 10 acres. This is a matter which is regarded as anti-Catholic or anti-Christian persecution. That has been mentioned to a lady who is one of the important members of a Catholic organisation in London and I got a letter from her asking me why I should in this case give only 10 acres to such and such a person. Personal claims to registry of lands, proceedings regarding encroachment, primary education, churches and cemeteries—all these things are sent up and we have known the names of persons who do so. Let us be perfectly clear about it. If parties want to fight in this way, Government will return the fight in the same way. If they do not want to fight, we too do not want to fight.

MR. K. T. MICHAEL: I admit that there has been propaganda outside the State, agitation arising from within the State. I do not deny that. You said that agitation was started outside by Catholics from within the State. I say that it was not started by Catholics. It is a question of religious faith and principle, and people belonging to the same faith outside will naturally take up the question and will point out to the public their points of view. They must have done so. But what reason had the Government to start agitation outside the State, because there was countrywide agitation within? I believe Government cannot find fault with Catholics for agitation outside. The Government have called in the opinion of the late Srinivasa Sastri and he has made gross misstatements.

PRESIDENT: Srinivasa Sastri! What about Srinivasa Sastri? What did he do?

MR. K. T. MICHAEL: He published a statement.....

PRESIDENT: Naturally. Not only that but I have asked every important person to publish statements on this matter and I have tried naturally to influence as many people as possible on the lines which I think is necessary, because I consider, just as the Catholics think it is so fundamental to their faith that primary compulsory education is a fundamental duty and an obligation and a right of the State that the State has every right to conduct propaganda in order to assail the propaganda which they encounter. And they will continue to do so unless there is a *modus vivendi*.

MR. K. T. MICHAEL : Mr. Sastri made a statement.....

RAO SAHIB A. K. BHASKAR : May I know from the honourable member whether he is aware that Right Honourable Sastri was one of the greatest and the eminent educationists of his time in India?

MR. K. T. MICHAEL : I am not at present concerned with the expert knowledge that he had about education. I am concerned with a misstatement which he made and which has been quoted by the Travancore Government with approval and published in the paper called 'Travancore Information and Listener' arguing that the Catholics within the State are teaching religion to non-Catholics in their schools. This Government know that it is not a fact. But the statement has been published in that paper and nobody has cared to contradict the statement. My point of view is that this agitation with the Government carried on outside the State regarding this matter was not at all fair. There have been agitations and counter-agitations. But there is nothing to make the Dewan lose his temper.

PRESIDENT : No losing of temper. Order, order. It is about 40 years since I began my public life. Sometimes when I speak I speak with vehemence but I do not lose my temper because I am open to conviction. It is not a question of losing temper. I do not believe, I said this morning, in non-violence. I am definitely a violent man. So take things as they are. There is a French saying. It is a curious saying and the gist of it might as well be stated here. "What a wicked animal this is. It positively defends itself when attacked" "———" Now I may say I am not a believer in *Leventeau's* statement. When I am attacked I shall not hesitate to defend myself.

MR. K. T. MICHAEL : Nobody has ever suspected that you are a person who appreciates non-violence.

PRESIDENT : It is fairly well known. (*Laughter.*)

MR. K. T. MICHAEL : The point is whether there is any use in doing these things when people were crying their rights, for their privileges. Was it right to carry on propaganda.....

PRESIDENT : Order, order. Government do not take these as privileges and rights except as a matter of compromise. That is definitely clear. Government do not admit that this Government should finance any Catholic schools. If Catholics want to run schools themselves they are entirely at liberty to do so. There is no objection on the part of Government to the Catholics teaching the Catholics, the Catholic faith and Christians teaching Christians the Christian faith. They have further stated that if those schools are run efficiently they will be recognised and not only recognised but subventions given to them. So far is common ground. But beyond that Government do not admit one inch. They do not admit that the Catholics have got the right to get a single pie after the Government have taken upon themselves the duty of primary education throughout the State. No person has a right to conduct a

primary school and to expect any payment from the Government. If the Catholics are allowed to run Catholic schools and Government say they will pay for those schools partially or wholly, that is a matter outside the primary education enactment, outside the decision of this House and can be regarded only as a concession. And I may say at once that there is no right and no privilege admitted by the Government under the Act and there is no right or privilege for anybody to have a primary educational institution anywhere in the State excepting Government. That is now the law of the country. Therefore, there is no question of rights so long as the law is there, nobody can start or run in the compulsory area any primary school other than a Government primary school. We are perfectly prepared today, I want to make it absolutely clear, to acknowledge that the Catholics are entitled to say, "In your schools we do not get the kind of training which is good for us. We want to give our own kind of training, our own kind of tuition and our own kind of religious atmosphere and background. So we will run our schools". They shall, by all means, do so. But those schools are outside the boundary of primary education enactment. They are allowed as a concession and this Government is prepared not only to make that concession but to make other financial concessions over and above this. But there is no question of right or privilege because under the Elementary Education Act of today there is no right, there is no privilege within the compulsory area for a single institution other than that run by the State.

MR. K. T. MICHAEL: You have said it several times that you are prepared to make compromise. You lay down certain conditions. Am I to understand that if the Catholics find it difficult to submit to your conditions there is no possibility of a compromise?

PRESIDENT: Do you suggest that before the compromise starts, I should now go on saying that if you do such and such a thing I won't compromise. Is it good for the Catholics to take that line? Is it expedient? If the honourable member thinks so, he may take that line.

MR. K. T. MICHAEL: We have, Sir, certain principles from which we cannot retrace. One of them is that the Catholics must have the right to establish their own schools.

MR. K. G. KESAVAN NAIR: A point of order. The member has taken more than half an hour.

PRESIDENT: But much of the time was taken by me.

MR. K. T. MICHAEL: Another thing is that we must have the right to teach our children religion outside school hours.

PRESIDENT: You can teach religion all the eight hours of the day. There is no harm. If you start Catholic schools for the Catholics and you say you will teach religion for six or eight hours and teach other subjects like Geography for one hour, I have no objection. Only the general standard must be kept up. All these are admitted by Government.

MR. K. T. MICHAEL: All that we want is a right to run a school within the scheme of Government; not denominational schools waiting for charity; we do not want charity. We do not want money help from anybody to teach our children religion. If we can have the right to give our children religious instruction outside school hours, at the same time conforming to the curriculum of Government and also the other necessary and reasonable limitations, we are prepared to come to an agreement. If these conditions are agreed to, I believe there is a chance of compromise, not on the principle that we may have denominational schools, that we may conduct our schools with charity doled out by Government. That is our position and I hope that any compromise that is contemplated may be negotiated on the basis of these conditions. (*President's bell*).

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: In rising to support the motion I have first to indicate to the House the plight of the teachers in the Malayalam schools. It is a very unhappy thing to be monotonous. But when the Government continues in the wrong, I have to protest against it and make the same monotonous speeches. Last year a resolution was passed here that adequate pay should be given to primary school teachers. The resolution of mine was that Rs. 25 at least should be the minimum pay of teachers. It was then amended as 'adequate living wage.' Now for a salary to be an adequate living wage, it must be Rs. 30 per mensem. Government should have paid this to the teachers already. In the southern parts of the State it is reported that this has already been given. But it affects only a very, very small proportion of the teacher population. Formerly the teachers had a status in society because they taught the students, and the ordinary man had some sort of respect for them. Even High Court Judges respected them. But now values have changed, standards have deteriorated and everything is valued in terms of money. So much so that we find these teachers going about bowing before ordinary people inferior officials like the Police constables, or superior officers like first-class Magistrates. He has perhaps to take off his *thorthu* before these people. I urge the raising of pay and standard of life of teachers for the sake of our children; to produce in them a sense of real respectability. When the children see these sub-human behaviour of their teachers their respect for the teachers diminishes and they themselves lose their sense of self respect.

RAO SAHIB A. K. BHASKAR: Does not the honourable member think that even wealthy men bow before Police constable when they are guilty?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: If they are guilty they are worse than ordinary men.

Therefore, I urge again before this honourable House and before the Government that the pay of these teachers should be increased. After all, the additional expenditure might only be Rs. 2 lakhs for about 4000 teachers getting a lower pay. Therefore, they should immediately be given increase of pay.

DEMAND XVIII—EDUCATION—EXCLUDING GRANT TO THE TRAVANCORE UNIVERSITY. 985

Now a word about grant school teachers. I may be permitted to read a telling letter in favour of my argument.

“ജീവിതച്ചെലവു വു ടു ശതമാനംവരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും കേവലം എട്ടോ പത്തോരൂപ ശമ്പളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുപകാലാകത്തപ്പറ്റി അങ്ങ് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വാല്യോദ്യാസപരിഷ്കരണപദ്ധതി മൂലം ചിലർ ചിലകാലത്തു ഗുണമുണ്ടാകുംപോലും. പത്തുകൊല്ലം ആകുമ്പോഴേക്കും ഇപ്പോഴത്തെ ആളുകളുടെ സന്തതികളെന്നല്ല കടുംബംപോലും നശിച്ചുപോയേയ്ക്കും. പരീക്ഷയോഗ്യത, സർവീസ്, വയസ്സ്, ഇവകളിൽ എത്രയോ ഉയർന്ന പലരും ഇപ്പോഴും വു രൂപ മാത്രം വാങ്ങുമ്പോൾ അതിൽ താണവർ മുപ്പതും മുപ്പത്തിയേഴുതരവും രൂപ വാങ്ങുന്നു. എന്തൊരനീതി. തോവാളയുള്ള ഒരു വാദ്യവാദ്യ മുപ്പത്തിയേഴുതരൂപ കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് പറവുള്ള വുരൂപാക്കാരൻ എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസം ഉണ്ടോ?

PRESIDENT : What is it that the honourable member is reading?

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : A letter from a grant school teacher. I just asked permission of the House to read it. That is the case of the grant school teacher.

PRESIDENT : In other words, the honourable member incorporates the letter as part of his speech.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : Yes, Sir; but as a quotation.

‘ഗ്രാൻഡ് സ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥാനം, പ്രമോഷൻ, ശമ്പളം, അവധി, സർവീസ്, ഗ്രേഡ് ഇവകൾക്കൊന്നും യാതൊരു ഐക്യവും വ്യവസ്ഥയോ ഇല്ല. എല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും വ്യാപാരശീലത്തായ മാനേജർമാരുടെ ബന്ധുത്വത്തിനും മമതയ്ക്കും ശുപാർശയ്ക്കും കൈക്കൂലിക്കും വിധേയമാണ്. ധർമ്മരാജ്യത്ത് ഇതോ നടക്കേണ്ടത്? നടക്കുന്നതു എന്ത്? കഷ്ടം. താങ്കൾക്കുടി മെമ്പറായുള്ള നിരന്ദസ്യേയ്യുള്ള ഈ രാജ്യത്ത് ഇതിനു ഒരുങ്ങില്ലേ?

PRESIDENT : The honourable member may now rely upon his own powers.

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI : ൧൩, ൦൦൦ കടുംബത്തിന്റെ ജീവരക്ഷണം താങ്കളെപ്പോലുള്ളവരുടെ പക്കലാണ് ഇന്ന് രാജ്യം അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

That is the plight of the teachers. The situation is fast deteriorating and something should be done. One point I have to say about Pandits. Their pay has to be increased as

[Mr. K. K. Chellappan Pillai.]

per last years resolution. There is the hard case of Vidwans not getting the same salary, even though they have the same qualifications as the Pandits, who are Mahopadhyayas. The cry comes from them too.

Then the libraries..... (President's bell.) They are far below the demand and necessity of the people.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : സർ, ഒരു പായൻറ് ആഫ് ആഡർ. മുപ്പത്തിമൂന്നാമത്തെ ഉപക്ഷേപം വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തതിനുശേഷം മറ്റുള്ള ഉപക്ഷേപങ്ങൾ എടുക്കാമെന്നാണ്ല്ലോ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഉപക്ഷേപത്തിനുമുൻപ് കട്ട്മോഷൻ തന്നിട്ടുള്ളവരെക്കൂടി ഇല്ലേറും പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്.

PRESIDENT : Order, order. I shall take the sense of the House. If the House wants any other method to be adopted, I have no objection.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : മെന്റേഡിനെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. മറ്റുള്ളവർക്കുടി ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടത്തക്ക നിലയിൽ.....

PRESIDENT : All that I can say is that I want the fullest possible discussion on this matter. If honourable members have no objection, I shall ring the bell as soon as I find that any honourable member has made his main point. Otherwise, I shall allot five minutes each. If honourable members can give me the liberty of stopping a member when I find he has done his main point and is dilating on minor points, then I will stop him. But it might give rise to a sense of invidiousness.

MR. P. S. NATARAJA PILLAI : Government decided to bring into effect the Travancore Educational Reorganisation Committees recommendation as approved by this House. And it has now been brought into force both in the Primary and Secondary stages of education. I wish to confine my suggestions to the secondary stage of the programme. According to the recommendations of the Committee, in the secondary schools the medium of instruction is to be in the mother tongue. So that means that teachers of these schools will have to teach all the subjects in the mother tongue and for that a certain amount of proficiency in the language is indispensable. In the initial stages, it is not possible to select teachers who will be able to wield the mother tongue with enough facility to teach all the subjects well in that language. The optional system having been introduced, it is necessary, Sir, to strengthen the vernaculars, Tamil and Malayalam, in the colleges. Unless we train the future graduates to have more proficiency in the mother tongue, by starting more specialised courses of study in the colleges, we will not get sufficient number of efficient teachers to man these new secondary schools. So my suggestion would be, that like the Malayalam Honours Course, we should have an Honours Course in Tamil.

That is indispensable if you think that Tamil is to be the medium of instruction in the Tamil area. For this purpose, a course equivalent to either the B. O. L. degree of the Madras University or the Honours degree, must be started at once in the University College. In the initial stages of the secondary school education, the Malayalam Higher and the Tamil Higher candidates may be selected and posted for teaching subjects other than English. The present staff must be capable of teaching.....

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Is the member aware that with the amalgamation, it will automatically come in?

MR. P. S. NATARAJA PILLAI: I am aware that with the amalgamation, it will automatically come in. But I may say that they may be put on the same scale as the School Final teachers of that grade. Now they are working on the scale of Rs. 20 to 28 simply because they thought it fit to study their mother tongue. Therefore when they do the same work as the School Final candidates, they must be on the same grade. So I would bring this to the notice of Government.

In the Training College, a language branch in Tamil should be started so that the Tamil graduates may be trained to be more efficient in teaching Tamil in future.

The general feeling throughout the country is that the Government school buildings are in a dilapidated condition. A regular plan for renovating these buildings must be started immediately. At any rate, when the compulsory education scheme comes into fruition it will be necessary to build new schools. If we begin building them now, that will lessen the work later on. Therefore the programme of work for renovating Government school buildings must be taken up at once.

MR. P. K. KURIAKOSE (*Muvattupuzha cum Dericolum*): സർ, മി. വർഗീസ് ഇത്താഴ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപജ്ഞപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. സർ, പല കൊല്ലങ്ങളായി ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു ഒഴൊളുമായി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടും പ്രൈവറേറ്റിസികളുടെ നിരക്കവും, നിസ്വാർത്ഥമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിൽ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മുന്നണിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു പാശ്ചാത്യ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ അതു കൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു തൃപ്തിപ്പെടുകയോ കൂടുതലായ എന്തെങ്കിലും പരിഷ്കാരം വരുത്താൻ സാധിക്കുമോ എന്നറിയില്ലെന്നതിനാലി വിചാരിക്കാം വിദഗ്ദ്ധന്മാരും പല ഇൻടസ്റ്റിറ്റുവലും ആയ ൪൨ അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായം ഒരു റിപ്പോർട്ടിലും അറിയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യൂ. അതനുസരിച്ചു ഒന്നുകൊല്ലത്തെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി.

PRESIDENT : I have already ruled that any discussion on primary education of the Education Reorganisation Committee Report which has been reversed by this House cannot be taken up for discussion.

MR. P. K. KURIAKOSE : ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രധാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതവും സാമ്പത്തികവും സൗജന്യവും ആക്കണമെന്നാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു എതിരഭിപ്രായം ഇല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം.

PRESIDENT : So far as primary education is concerned this House has differed from the report of the Education Reorganisation Committee. The decision of this House is that during the course of one year the debate on primary education cannot be reopened. It appears that about the middle of August last year, this debate took place and so until the middle of August next year, this question cannot be reopened. In other words, this House cannot revise their decision for one year.

MR. P. K. KURIAKOSE : എന്നാൽ പല പത്രപ്രസ്താവനകളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഈ തത്വത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എതിർക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി, പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതവും സൗജന്യവും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എതിർക്കുന്നില്ല എന്ന്, സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ സംഗതി എടുത്തു പറയുന്നത്. രണ്ടാമതായി ഈ പദ്ധതി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി കമ്പൽസറി ഏരിയ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ഈ പദ്ധതിയുടെ ഉദ്ദേശം വെസ്റ്റിനും ൧൦ വയസ്സിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കുട്ടികൾക്കെല്ലാം നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഈ കമ്പൽസറി ഏരിയയിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഉദ്ദേശം അവിടെയുള്ള പ്രൈവറേറജൻസിക്ൾ എല്ലാം നിർമ്മാണമെന്നുള്ളതാണ്. അവിടത്തെ പ്രധാനപ്രവർത്തനരീതിയും അതുതന്നെയാണ്. കമ്പൽഷൻ വരുത്തേണ്ടതു കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ്. അല്ലാതെ പ്രൈവറേറജൻസിക്ൾ നിർമ്മാണമെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ആയിരിക്കരുത്. അടുത്തതായി മറ്റൊരു സംഗതി പറയുവാനുള്ളതു കമ്പൽസറി ഏരിയയായ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന തുരിയവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു ചെറിയ അംശം മാത്രമാണ്. മറ്റുഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസം പഴയരീതിയിൽത്തന്നെ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും ഈ കമ്പൽസറി ഏരിയ

യിലേക്കു പതിയുന്നതുകൊണ്ടു, മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ പല അവശതകളും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അവിടെ ഇന്നത്തെസ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയമാണ്. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ശരിയായി മെയിൻറനൻസ് നടത്തുന്നില്ല; അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽത്തന്നെ അധികംവേലയും നിയമിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനുപുറമേ ഒരു ക്ലാസിൽതന്നെ ൧൦൦൦ അതിലധികവും കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നതായും അറിയുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ കാരണം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധാഭാവനം കമ്പൽസറി ഏറിയായിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റു സ്ഥലത്തുള്ള സ്കൂളുകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം ൧൦ കൊല്ലം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നു. കമ്പൽസറി എഡ്യൂക്കേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ൧൦ കൊല്ലം വേണ്ടതുകൊണ്ടു കമ്പൽസറി ഏറിയം ഒഴിച്ചുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാതെ വരും. എനിക്ക് അഭിപ്രായമുള്ളതു ഈ കമ്പൽസറി ഏറിയായേപ്പോഴല മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും നിർബന്ധിതമായി കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിന് ഏതു സ്കൂളുകൾക്കും അംഗീകാരംകൊടുത്തു പ്രോത്സാഹനം നൽകേണ്ടതാണെന്നാണ്. കുട്ടികൾക്കു നിർബന്ധിച്ചെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക എന്നുള്ളതാണല്ലോ ഈ ആക്ടിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. ഈ പദ്ധതി അനുസരിച്ചു സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ഉള്ളസ്ഥലത്തു പ്രൈവറേജൻസിക്ൾ ആയാൽ തന്നെയും അവയ്ക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകി കൂടുതൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കൂടാതെ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും സ്ഥലസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം ഗവണ്മെൻറും, വിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മിറ്റിയും ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ കൂടുതൽ ഗുണം സിദ്ധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

MR. E. K. MADHAVAN : Sir, I support the motion under discussion with all the emphasis I can command. I wish to point out to the Director of Public Instruction regarding the condition of primary school teachers in my taluk. That being the northern most part of the State we cannot dream of the extension of compulsory primary education in the near future, particularly in view of the fact that the Government propose to execute the scheme as a ten-year programme. Therefore it is my view that it will take full ten years for that scheme to reach Parur. Till then, the teachers in that area will be getting the old scale of pay. That is to say, they will not get the benefit of the new scale of pay that is proposed to be

[Mr. E. K. Madhavan.]

granted to the teachers where primary education has been introduced in places such as Thovala, Agastiswaram and Trivandrum. In view of all these things, I would request the Director to consider the case of teachers in Parur taluk in a sympathetic manner and give increments in pay so that they may have equal status with the teachers where compulsory primary education has been introduced.

RAO SAHIB A. K. BHASKAR : കമ്പൽസറി ഏരിയയിലുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ഭവനം രണ്ടു ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. E. K. MADHAVAN : ഇവർ ഒരു ഭവനം രണ്ടു ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും രണ്ടു കൂട്ടരും പഠിപ്പിക്കുന്ന സമയം തുല്യമായിരിക്കും.

I have to draw the attention of Government to the inadequacy of space in many of the schools in my taluk. In the school called "Vidyavilasini Girls' School" there is practically no space for students. I understand each division consists of over 60 students. Lack of teachers also is prominent in that school. Even now the old number of teachers alone exists, who will not suffice for giving proper tuition. Even in the English High School Classes I learn that each class contains over 80 students. It is very unfortunate that the students have to sit under leaky roofs of some thatched sheds for the purpose of studying. The condition of the place is also most insanitary. There is again another school called M. M. D. School which also suffers in accommodation. The Director of Public Instruction now says that the building has been thatched and necessary convenience is provided for the advantage of students.

One more point. Managers of some schools have asked their teachers to show cause why they should be confirmed just at the time of the confirmation period. In my opinion, the action of the Managers is very unfair. In so far as such genuine grievances have been brought to our notice, I think it is my duty to intimate it to the Director of Public Instruction and request him to do all that is possible to help the teachers at the earliest time possible, and the grievances redressed in the proper direction. With these words, I resume my seat.

MR. K. M. PAUL : I also support the motion before the House. In doing so, I wish to bring to the notice of Government the difficulty felt in regard to the starting of primary schools in rural areas. There are instances where the applications for the starting of schools in rural areas have been refused by Government in the first instance and subsequently granted on the undertaking by the people that necessary lands will be surrendered by the people and that buildings will be put up according to the plan detailed by Government. The moment such a sanction is given, it is evident that the Government concedes the necessity of starting a school. Such

being the case, I do not understand why the Government should not extend a little financial aid to the poor people of the rural areas. Such has been the attitude of Government in the matter of granting medical aid as well as giving communication facilities. The ordinary man in the village feels that his primary needs are neglected by Government. There is this genuine grievance throughout the length and breadth of the country and especially in those parts where the elementary facilities are very scarce. That the needs of the man in the country are not being properly attended to by the Government has created bitter feelings.

There are very many Government primary schools in all parts of the State and owing to the increase in the number of school-going children to the various schools, it has become difficult to accommodate them. I request Government to investigate this matter and see that sufficient accommodation is afforded in such schools.

I am very happy to mention that we have in our present Director of Public Instruction, a gentleman who is very attentive to the representations made by the representatives of the public and also solicitous of meeting out their legitimate demands. I wish to offer my thanks to him publicly and I do so with the greatest pleasure. Another point which I wish to bring to the notice of Government is about the utility of appointing lady teachers as far as possible in primary schools and this has been urged by many honourable members on occasions more than one. I urge Government to put this scheme through so that the small children who attend the primary classes are really benefited by the teaching imparted by such types of teachers.

MR. K. G. KESAVAN NAIR : സർ, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർമ്മാണവും, സജ്ജനവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിക്കുകയും അതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയിൽതന്നെ നടത്തണമെന്ന് തീരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിൽ നിശ്ചയം പാസാക്കിയതനുസരിച്ചു വിജയപ്രദമായ രീതിയിൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സജ്ജനമായി നടത്തുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു നടത്തിയതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതു അതിശയോക്തിയല്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു ഭരണപരിഷ്കാര പ്രചരണം തീരുവിതാംകൂറിലും, ഇൻഡ്യയിലും, യൂറോപ്പിലും, അമേരിക്കയിലും നടത്തുന്നതിനെ എതിരിടാനുള്ള സന്ദർഭം ഗവണ്മെന്റിനു നേരിടേണ്ടിവന്നത് വളരെ പരിതാപകരമാണ്.

MR. CHAZHIKATTU JOESPH : സർ, ഭരണപരിഷ്കാരം മറ്റും പറയുന്നതു അതു നല്ലതല്ല.

MR. V. SRIDHARAN PILLAI : അതു സത്യമാണെങ്കിൽ പറഞ്ഞു കൂടുമോ?

MR. K. G. KESAVAN NAIR : ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആരോ വലിയ ഒരാൾ പറഞ്ഞുനിന്നും ഗവണ്മെന്റുമായി രാജി ആലോചനയ്ക്കു വരുന്നുണ്ടെന്നും ഇവിടെയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളാൽ രാജിക്കു തയ്യാറില്ലെന്നും എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിനു ഇത് രാജിയാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതി കാണുന്നുണ്ടെന്നും കേൾക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സംഗതിമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസ നിർബന്ധിതവും, സജന്യവും, സാമ്പ്രതികവുമാക്കി തീർക്കുന്നതിനെ ഈ രാജ്യത്തുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും വിശിഷ്ടാ അധികൃതരും വിദ്യാർത്ഥികളും എന്നുവേണ്ട; കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ അയക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്ന നിലയിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യതിയാനം വരുത്തുന്നതിനു തീരുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ബഹുമാനിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് രാജിയുണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കു ഓരോ പാർട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൂടാതെയുള്ള ഒരു രാജിക്കു ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും തയ്യാറല്ല. അങ്ങനെ ഒരു രാജിയുടെ ആവശ്യവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഈ പദ്ധതി ഈ രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല; എല്ലാ പരിഷ്കൃതലോകവും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതാനും വ്യക്തികൾക്കോ, സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർക്കോ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ തോൽപ്പിച്ച് എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ രാജിയുണ്ടാക്കണമെന്നു വരുമ്പോൾ അഭിമാനകരമല്ല. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ബഹുമാനിക്കുന്ന ഈ പദ്ധതിയിൽ എന്തെങ്കിലും രാജിയുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ അത് എല്ലാവരുടേയും പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയിൽ ആയിരിക്കണം. അങ്ങനെ അല്ലാത്ത യാതൊരു രാജിക്കും അവിടത്തേ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ തയ്യാറല്ലെന്നാണ് ഈ രാജ്യത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി എന്നനിലയിൽ എനിക്ക് ഈ സഭയിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്.

MR. P. O. THOMAS : Sir on a point of order. In this matter, the member tries to give a direction to the Government.

PRESIDENT Quite right. The honourable member Mr. Michael wanted to give a direction to the Government that the Government must, notwithstanding that other persons had been approached,

send, for them. This honourable member says that not only should they not be sent for but no compromise should be made. The honourable member says that Government would be very wrong to enter into a compromise because it is thought that if a compromise on behalf of the minority is made, the majority is entitled to be consulted.

MR. K. G. KESAVAN NAIR: ഇന്ന് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയത്തിൽ യാതൊരു വ്യതിയാനവുമില്ല. ഈ രാജ്യത്തുള്ള അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളും അധഃകൃതരും, അല്ലാത്തവരും, വിദ്യാത്മികരുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടുന്ന പല സമുദായക്കാരും ഒരുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായ ഈ പദ്ധതിയിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യതിയാനം വരുത്തണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം എല്ലാവരുടേയും പ്രതിനിധികളോടു ആലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷമായിരിക്കണം. എല്ലാവരും സമ്മതമുള്ള ഒരു രാജിയല്ലാതെ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ല.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: ആരെയാക്കെ വിളിക്കണമെന്നു പറയാമോ?

MR. K. G. KESAVAN NAIR: അതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമായി നടത്തുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതി എന്തു ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചും തിരുവാതാംകൂറിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

PRESIDENT: Order, order. I have received a note from certain honourable members belonging to the backward communities and from some persons on behalf of South Travancore. The question is whether we have the time. I do think that the backward communities should have a say. If there is any possibility, I shall call upon them one after another.

MR. V. K. VELAPPAN NAIR: സർ, ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കരണക്കമ്മറിയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ചു പോർത്തൂറുപാറത്തിൽ ഐശ്വരികവിഷയം ഏർപ്പെടുത്തുകയും മാതൃഭാഷയിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്താൻവേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് നയത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്ന് ഇവിടെ പോളോത്തറവേളയിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ചുവരുന്നതിന് മുൻപ് ഈ നയം ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടതു ശരിയല്ലെന്നു അഭിപ്രായം.

[Mr. V. K. Vellappan Nair.]

യമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഫോറൂഫറത്തിൽ ഐശ്വരികവിഷയങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അവ മാതൃഭാഷയിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്തുകയും ചെയ്തതിൽ മാതൃഭാഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സ്വന്തയുണ്ടെന്ന വാദത്തിന് വളരെ അടിസ്ഥാനമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

MR. CHAZHKKIATTU JOSEPH : പുസ്തകംകൂടാതെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. V. K. VELAPPAN NAIR : മാതൃഭാഷയിൽ എട്ടാം ഒൻപതാം ക്ലാസുകളിൽ രസതന്ത്രം, ഫിസിക്സ് മുതലായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച മുൻപുതന്നെത്തന്നെ അഭ്യസനം നൽകിവരുന്നുണ്ട്. അതിനാവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെയും അദ്ധ്യയനം ഭംഗിയായി നടക്കുന്നുണ്ട്. മലബാറിലും ഈമാതിരി വിഷയങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തമിഴുനാട്ടിലും തമിൾ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൂലം ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ വ്യവസ്ഥയുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഈ വാദത്തിന് കാര്യമായ അടിസ്ഥാനമില്ല. ഇതിനു പുറമേ അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്ന രീതിക്ക് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഉപാധിക്കു മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന് മാത്രമേ ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. മാതൃഭാഷയിൽ ഫോറൂഫറത്തിൽ ഐശ്വരികവിഷയം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണ് കാര്യമായ മാറ്റമായി ഗവണ്മെന്റു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മാതൃഭാഷയിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്താനുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരുത്തി അതിനുള്ള കരിക്കുലം ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാർ ആ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിന് വിശേഷാൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരം വരുത്തിയതിനുശേഷം ഈമാതിരി പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽവരുത്തണമെന്നുള്ള നയം ഗവണ്മെന്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു അംഗീകരിക്കുന്നതായാൽ അടുത്ത ഭാവിയിൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം ഈ രാജ്യത്തു നടപ്പാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്ന് കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ഈ നിയമസഭ ചെയ്ത തീരുമാനമനുസരിച്ചു ഈ ആണ്ടിൽ നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു ആവശ്യമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾകെട്ടി തീർന്നിനുശേഷം ഈ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കണമെന്ന തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലോ, (President's Bell.)

MR. P. C. ADICHAN : സർ, നിർബന്ധിത പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ കൗതുകം ഇവിടെ സംസാരിക്കണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

സർ, ഏറ്റവും പാചപ്പെട്ട ഒരു കിടപ്പിലേക്ക് ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയെ അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കിടപ്പിൽ ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും രണ്ടു കുട്ടികളും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. അച്ഛനമ്മമാർ ആഹാരം സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി വേലയ്ക്കു പോകുന്നു. അവർക്ക് മുലകുടിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയുണ്ട്. ആ കുട്ടിയെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി അതിന്റെ മുത്തകുട്ടി വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആ കുട്ടി പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോയാൽ കുട്ടിയെ നോക്കാൻ വാട്ടിൽ ആരും കാണുകയില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർ ജോലിക്കുപോയില്ലെങ്കിൽ കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആളുകളുടെ കൗതുകത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില സൗജന്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ സാമ്പ്രതികമായ വിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യം ട്രാക്കെ നടപ്പായതിന്റെ ശേഷമേ ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ജനകീയഭരണം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണഫലം ഈ രാജ്യത്തെ ആറിൽ ഒരുശം ആളുകൾ അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി നിർബന്ധിത പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സമ്പ്രതികമാക്കുന്നതിനും ദേശീയമാക്കുന്നതിനുമായി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച് വളരെ പുരോഗതിയെ പ്രാപിച്ചുവരുമ്പോൾ അതുസംബന്ധിച്ച ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. ചാഴിക്കാട്ടുജോസഫ് എന്താണ് പറഞ്ഞത്? “സംവത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കാൻ ഉള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രമം വിജയപ്രദമാകുകയില്ലെന്ന്”

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : സർ, മെമ്പർ പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ല. വിജയപ്പെടരുതെന്നു പറഞ്ഞെന്നാണ്?

MR. P. C. ADICHAN : വിജയിക്കുകയില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഈ നാട്ടിലുള്ള സാധുക്കളായ ഒരു സെററ് ആളുകൾ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായി കാണപ്പെടരുതെന്നാണ്.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : കമ്പൽസറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ഈ നാട്ടിൽ വിജയിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു അത് വിജയപ്രദമായി നടത്താൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുള്ളൂ.

PRESIDENT : Although the honourable member did not say that compulsory primary education will fail in the State, he said that Government's efforts at compulsory education will fail. That is what he stated.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും പാവപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിട്ടില്ലേ?

MR. P. C. ADICHAN : ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തുന്ന പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖേന പാവപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം കിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പരസ്പരം പ്രയോജനമില്ലാത്തതായി യാതൊന്നും ലോകത്തിലില്ല. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്ത് നിർബന്ധിത പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്ന ശ്രമം വിജയപ്രദമാകുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്നാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിനോടു ഒരു വെല്ലുവിളിയെന്നോണം മി. ചാഴിക്കാട്ടു ജോസഫ് പറഞ്ഞ ഭീഷണികേട്ടപ്പോൾ, ഞാൻ ഏതു നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെ ആരുടെ രാജ്യത്താണ് ജീവിക്കുന്നതു എന്നു അർത്ഥപ്പെടുത്തുകയായി. ക്രിമിയോദ്ധ്യനും കലക്കുകയാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിലും ഗവണ്മെൻറു ഒരു ജാതി ചെറുകിളികൾ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ വയലുകളിൽ ഇരുന്നു കലക്കുന്ന ആ അവസ്ഥ എനിക്കോർമ്മവന്നു. ഇതു ചെയ്തിയാരുടെ രാജ്യവുമൊറ്റമല്ലെന്നു ചിലർ പ്രസംഗിക്കുന്നതും പറയുന്നതും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

സർ, എന്താണിതിന്റെ അർത്ഥം. ഒരു സെറു ആളുകൾ വിദ്യാഭ്യാസ ഫീനായി ഇട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്ന്. അതെ! ൧൧൨-ൽ പത്തുനൂറ്റാണ്ടു നടന്നതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസവും വാണിജ്യവും പരസ്പരബോധവും ഇല്ലാത്ത സാധുക്കളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ശുദ്ധവായുപോലും ശ്വാസിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഇരുട്ടുകളിൽ ആയിരക്കണക്കിനു അടച്ചിട്ടു മരപ്പാവകളെപ്പോലെ കൊണ്ടുപോയി വോട്ടുചെയ്യിച്ച് ന്യായവിരുദ്ധമായി വിജയം നേടി. നിയമസഭാസ്ഥാനം, കരസ്ഥമാക്കാമെന്നു; അതേ അവരുടെമേൽ കുതിരകയറുവാനും, അവരെക്കൊണ്ടു ഭാരംവലിപ്പിച്ചു അവരുടെ മുതുകത്തു ചാടിക്കയറാൻ സാധിക്കുമെന്ന്, പാട്ടച്ചീട്ട് എഴുതാനായി വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി നിരാധാരമായി എഴുതി പാവങ്ങളുടെ വായൽ മണ്ണടിക്കാമെന്ന്. സർ, ഇവര ഇവരുടെ സ്കൂളുകൾ ഗവണ്മെൻറു ഏറ്റവും നടത്തുന്നതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതും, വിജയകരമാകുകയാല്ലെന്നു പറയുന്നതും ഒന്നും കുറവുമില്ല. അന്നഭാതാവായ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യമുണ്ടായി അവിടുത്തെ ഗവണ്മെൻറു നമ്മുടെ അതിൽ ഏതുപേരാണ് ഇന്ന് നല്ലനിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി പിന്നോക്ക

സമുദായത്തിൽനിന്നും ബി. എ. ബിരുദ നേടിയ മി. ആർ. വേലായുധൻ ഇപ്പോൾ രാജ്യം രൂപ ശമ്പളത്തിൽ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇൻഫർമേഷൻ ബ്യൂറോയിൽ ജോലിനോക്കുന്നു. പിന്നോക്കസമുദായത്തിന് ആകമാനം അഭിമാനം നേടിയ മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ ബി. എ. ആണേഴ്സ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ പാസ്സായി ജയിച്ച ഇപ്പോൾ ശീമയിൽ ഇരിക്കുന്നു. പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽനിന്നും ആദ്യമായി ബി. എൽ. ബിരുദനേടിയ മി. സുരേന്ദ്രൻ, കുറവർ സമുദായത്തിൽനിന്നും ആദ്യമായി ബി. എ. പാസായ മി. എം. എ. ഗോപാലൻ, മി. കെ. തേവൻ, മി. ടി. കെ. നാരായണൻ തുടങ്ങി ചുരുപേരാണ് ബി. എ. യും, അതിനുപരിയുമായുള്ള പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചത്. ഇതെല്ലാം പൊന്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സിലെ കാര്യംകൊണ്ടുപോകുന്നു...

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ക്രിസ്ത്യാനികൾ ധർമ്മത്തോടു ഒരു സഹായവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. P. C. ADICHAN : ഒന്നരണ്ടു വ്യക്തികൾക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തിട്ടില്ല.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : നന്ദികൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?

RAO SAHIB, A. K. BHASKAR : Sir, that is unparliamentary

PRESIDENT : Honourable member must withdraw.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : Yes, Sir I withdraw.

MR. P. C. ADICHAN : ഇവരെല്ലാം പൊന്തമ്പുരൻ തിരുമനസ്സിലെ കാര്യം കൊണ്ടു ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു മറുപടിവരണം ചെയ്തപ്പോൾ ഉള്ളവർ അവരുടെ സ്വന്തത്തിലധികം, അഥവാ ചില വ്യക്തികളുടെ സഹായത്താലോ ഉയർന്നിലയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാതെ, അനേകവർ ഷം കൊണ്ടു പിന്നോക്കസമുദായക്കാരെ നന്നാക്കുകയാണെന്നു ഉള്ള സ്തരം പ്രസംഗിച്ചുനടക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാൻ സംഘടനകൾ സഹായിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഓരോ മതയായായോ, ചാക്കോയോ; ജോസഫോപി പിന്നോക്കസമുദായത്തിൽനിന്നും ബി. എ. യോ ബി. എൽ. പാസായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ബ. മെ. മി. ചാഴിക്കാട്ടു ജോസഫിനോടു ചോദിക്കുന്നു. അനേകകാലങ്ങളായി തങ്ങളുടെ മക്കളെ ബി. എ. യും ബി. എൽ. -ം പാസാക്കിയതിന്റെ ശേഷം ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ കണക്കുകൂടി എണ്ണ

[Mr. P. C. Adichan.]

ത്തിൽ ചേർത്ത് ആ പാവങ്ങൾക്കു കിട്ടാനുള്ള ഉദ്യോഗവും നിയമ സഭാസ്ഥാനവും നിങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയല്ലേ ചെയ്തത് എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശം തന്നെയാണ് ഇവരുടെ എതുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. സർ, ഇവരു ചെയ്യുന്ന സഹായം എന്നു പറയുന്നതു ചെറിയ ഇരയിട്ടു വലിയ മീൻപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്.

മറ്റെന്തെങ്കിലും സംഗതി പറയുവാനുള്ളതു സമീപകാലത്തു കൊല്ലത്തു വെച്ചുകൂടിയ രാജാക്ഷാപ്തകൂടിയായോചനസഭയിൽ ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമാശ്വസ്തിയ്ക്കു വിഭാവനമായ ഉത്തരവാദിഭരണത്തിനായ് സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നവർ എന്താണ് പറഞ്ഞത്. അതിനു മുമ്പായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീമാൻ നടരാജപിള്ള അവർകൾ തുടങ്ങി തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പല അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പരന്മാരും നിർബുദ്ധിത പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരോട് ആരോഗ്യം, ശരീരം, പണം ഇവ എത്രമാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൂടി ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ അവരോടു നാം എന്നെന്നേക്കും കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുക്ഷേമത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള അനവധി അംഗങ്ങൾ ആ രാജ്യരക്ഷാകൂടിയായോചനസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകൾ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ മടിക്കുന്ന കൂട്ടർ ഈ കൂടിയായോചനസഭയിലും പ്രസ്താവിച്ചതെന്താണ്. ഉത്തരവാദിഭരണത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന അതേ ആദേശീയ കവചത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു താതൊരു ലജ്ജയും ങ്ങാതെ എന്താണ് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉത്തരവാദിഭരണത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾഗ്രാൻറാണെന്നു ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളുകൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ മറുരുളുവർ അനുകൂലിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ഈ സഭയിൽനിന്നും രാജിവയ്ക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ രാജിവയ്ക്കുന്നപക്ഷം അതൊരു ക്ഷീണമായിരുന്നില്ലേ എന്നു വിചാരിച്ചു ആ അഭിപ്രായത്തിനു ബാക്കിയുള്ളവർ തലകനിച്ചുകൊടുത്തതായും കേൾക്കുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, ഭഗവാനെ ഈ മാതിരി രാജ്യസ്നേഹികളുടെ നകത്തിൻ കീഴിലേക്കു വിവരമില്ലാത്ത ഇവ ഇരുപതു മുറയ്ക്കെ ഉന്തിത്തള്ളിവിട്ടുവിട്ടു അതിന്റെ കയരെടുത്തു ഇവരുടെ കൈയിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന ആ അവസ്ഥയുണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, ഇന്നു രാവിലെ ചോദ്യോത്തരസമയത്ത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ചാഴിക്കാട്ടു ജോസഫ് അവർകൾ എന്താണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട

ഡയറക്ടർ അവർക്കുളോട് ചോദിച്ചത്. നാലാംക്ലാസ്സിലേയോ അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലേയോ ഭൂമിശാസ്ത്രം പഠിച്ചവർ ഭൂമിശാസ്ത്രകമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടോ എന്ന് എത്ര ലക്ഷ്യമുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണത്. ഞാൻ ശ്രീമൂലവിലാസം വഞ്ചിയൂർ ഹൈസ്കൂളിൽ സ്കൂൾഹെഡ്മാൻ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നകാലത്തു് എന്റെ വന്ദ്യഗുരുനാഥനായ ശ്രീമാൻ കെ. എം. ജോസഫ് അവർക്കു ആ കമ്മിറ്റിയിലെ മെമ്പറാണ്. അദ്ദേഹം ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി മഹാപണ്ഡിതനാകട്ടെയാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ശ്രീമാൻ കണ്ണി കൃഷ്ണകുമാരൻ, ശ്രീമതി തമിനി അമ്മ ഇവരാരും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി അറിവില്ലാത്തവരാണോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇത്രമാത്രം ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി വളരെ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ ഇമ്മാതിരി അന്തസ്സാരവിഹീനമായ ചോദ്യംചോദിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുറ്റമല്ല.

ഭൂമി ഉണ്ടെന്നുതന്നെ ഗലീലിയോ എന്ന മഹാൻ കണ്ടു പിടിച്ച അവസരത്തിൽ, ഗലീലിയോയിൽ ഭൂമിപരന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എന്നും, അതിനാൽ ഗലീലിയോ പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല എന്ന് പറയുകമാത്രമല്ല ഗലീലിയോയേ, വണ്ടിച്ചക്രത്തിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി റോഡിൽകൂടി ഉരുട്ടുകയും ഗലീലിയോയുടെ മുതുകത്തു കല്ലുപിടിച്ചുകെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള നിരന്തരതയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ മാതിരി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിൽ കുറ്റമില്ല. നല്ലതായ മനസ്സെയും എത്രയെന്ന മനോഭാവമാണ് ഇവക്കുള്ളതെന്ന് ഇതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കാണുവാനുണ്ട്.

സർ, എന്നാൽ ഇവർ ഈ എത്രയെന്നതെല്ലാം ക്രിസ്തുവിന്റെയും ക്രിസ്തുസഭയുടേയും പേരിലാണ് എന്നുള്ളതാണ് അതിശയം. പാവങ്ങളായ അജ്ഞാത വിദ്യാഭ്യാസവും വിവേകവും, ഇശ്വരനേയും ഇശ്വരപുത്രനേയും അറിയാനുള്ള സൗകര്യവും നിഷേധിക്കുന്നതും അതിനെപ്പറ്റി പരാജയചിന്ത പറഞ്ഞുറപ്പിച്ച പരാജയപ്പെടുത്താൻ മാസ്റ്റർമിറ്റിലായോഗിക്കുന്നു, ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുത്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുമെല്ലാം പാവങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും പരമോദ്ധ്യമത്തിനും തന്നെ പോലെതന്നെ തന്റെ അയൽക്കാരനേയും സ്നേഹിച്ചശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു പറിപ്പിച്ചു പണ്ഡിതന്മാരെ ഉയർത്തുവാനല്ല പാപികളെ രക്ഷിക്കാനാണ് താൻ വന്നതെന്ന് പ്രഖ്യാപനംചെയ്തു, അധികാരികളുടെ പ്രാരോധത്തിനും ശിക്ഷയ്ക്കും വിധേയമായി, കരിശോരോഹണംചെയ്ത അംഗലംപ്രതി ആണിയേറ്റര രക്തം ചിന്തി മരണം വരിച്ച ക്രിസ്തുഭഗവാന്റെ പേരുകൂടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ എന്നാകുമ്പോൾ ദീനവ

[Mr. P. C. Adichan.]

സലാം കരുണാനിധിയുമായ ഭഗവാൻ ക്രിസ്തു ഇതു ഭാഗ്യഭാഷിയോ
എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

PRESIDENT: Order, order. I have received requests from two members of the Backward Communities. I have given one member a chance: I cannot give a chance to the other member. Yes, Mr. Sreedharan Pillai:

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: Last time this Assembly passed a resolution that the Primary Education in the State should be made compulsory. For implementing that resolution Government took steps and it was introduced in two Taluks in South Travancore, namely Agasteeswaram and Thovala and we are very glad that we are quite successful in the matter.

Sir, in spite of the resolution passed in this Assembly some of the members and certain persons belonging to a particular denomination are doing false and mischievous propaganda, both inside and outside the State. Sir, I say this deliberately and I will substantiate it by two great instances. One is an article published in a paper at Ernakulam, called Malabar Mail. The article stated that Mr. T. Kumara Pillai of Kalkulam-a well known gentleman both in Travancore and in Cochin expressed his opinion against the Compulsory Primary Education. It was a publication alleged to have been spoken by Mr. T. Kumara Pillai in the Assembly. I understand that it is a paper published by one of the high ecclesiastical authorities. Kumara Pillai refuted that article. It was also stated that he was a member of the Assembly when he made such remarks. In fact he had not spoken that. This is the false propaganda that they carry on.

Another instance is that, a protest meeting was conducted at Thuckalai under the presidency of Mr. Chazhikkattu Joseph. One of the Vicars spoke very ill of Ramayana a Holy Book of Hindus. Sir, I ask whether what Mr. Joseph has done is right. He is a member of this Assembly and he is at the same time acting against the principles

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: സർ, ഇതാണു് മിസിറൈ പ്രസൻറേഷൻ എന്നു പറയുന്നതു്. ഞാൻ ആ മിററിംഗിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചിട്ടില്ല.

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: Sir, I saw a notice at Thuckalai that the meeting was to be held under the Presidency of Mr. Chazhikkattu Joseph. If he has not presided over, I am very definite that he spoke in that meeting and he said that the Government will not be able to implement that scheme.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: Certainly. But I was not the President in that meeting.

MR. V. SREEDHARAN PILLAI : When these two things are put together it is evident that he might have presided.....

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : Sir, when these two things are put together I cannot become the President. I can become only a speaker.

PRESIDENT : I take it that the honourable member does not persist in his statements that he presided. He says that only he spoke, and one of the Vicars spoke.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ആ യോഗത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നോ?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI : ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും റിപ്പയബിൾ ആയിട്ടുള്ള പല സ്റ്റേമിത്തമാരും പറഞ്ഞു.

I was not present: He requires that matter to get improved. That is why I say that this is false and mischievous propaganda. My submission is that as a member of the Legislature, is it the duty of the honourable member of the Legislature, is it the duty of the honourable member to go about and make such speeches against a resolution passed by the Assembly? Is it not a direct sin? As a member of the Legislature, he ought to have protested against that meeting. Instead of that he has been going on doing propaganda-work against the resolution which is implemented by the Government. This is a scheme which is welcomed by all and supported by the major portions of the Travancoreans. The majority of the population supports this scheme by giving all their resources and I dare say, Sir, that not only people of my constituency but all the people from South Travancore are prepared to give all their resources for implementing this scheme.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : സർ ഒരു മൈനറിറ്റിയുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് എതിരെ ിട്ട് ഭൂരിപക്ഷംകൂടി ഒരു നാശ്ചയം പാസാക്കി അവരുടെ തലയൽ കെട്ടുവയ്ക്കുന്നതായാൽ അത് കണ്ണമടച്ച് നോക്കിയിരിക്കണമെന്നോണം പറയുന്നതു്?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI : This is a scheme required not only in the interests of the minority but also for the whole population. The civilised world of today support this scheme. Then why should a minority protest against it?

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH : അപ്പോൾ മൈനറിറ്റികൾക്കു അവരുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിന് അവകാശമില്ലേ?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI : Why should these minority oppose it?

RAO SAHIB A. K. BHASKAR : മൈനറിറ്റി എന്തെ പറയുന്ന കൃഷ്ണാനികരക്കൂടി സേററുകമ്പൽസറി വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: They want the money from the exchequer. They want every assistance from the Government. They want to get their teachers employed. There are about five thousand teachers in English schools. Of these four thousand are Christians employed in English Schools. Large amounts from the revenues of the State should be given to them to be distributed to these five thousand teachers.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: കൃസ്ത്യാനികളിൽ അധികം വാങ്ങാൻ അങ്ങനെയൊരു മെമ്പറിന് സങ്കടം.

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: എനിക്ക് അതിൽ സങ്കടമില്ല. അവർ, അവർക്കു മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ, എന്നു പറയുന്നു. അതു പാടില്ല. അത് ഒരു സിവിലൈസ്ഡ് ഗവണ്മെന്റും അനുവദിക്കുകയില്ല.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Are there not Christian teachers in the primary schools? Is the honourable member aware that the Christian teachers are more benefited than any other community?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: Yes, there are 20,000 Tamil and Malayalam Teachers. More than 16,000 of them are Christians and the rest are Hindus.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: കൃസ്ത്യാനികൾ അല്പാത്തവർ പത്തു പതിനായിരമോ ഉള്ള സ്കൂളുകളിൽ പത്തൻ പതു കൃസ്ത്യാനികളല്ലാത്ത വാങ്ങാൻ അങ്ങനെയൊരു മെമ്പർ എന്തെങ്കിലും തടസ്സം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

MR. V. SREEDHARAN PILLAI: അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇന്ന് തടസ്സം ചെയ്യുന്നത്. The main reason for this propanganda is not that the Compulsory Primary Education is bad but that they want the vast resources of the State to be given to them. They want the benefit of Government grants. At the same time they want to conduct their own schools in their own way appointing their own Christian teachers. As I have already mentioned, above 5,000 are employed in English Schools while only a thousand odd are Hindus. They say that they should be given large amount from the revenues of the State. This is the main purpose with which they carry on this false and mischievous propaganda against the resolution pressed on Primary Education Scheme.

Sir, there is another reason. I may state that the large majority of Travancoreans are in favour of making the Primary Education compulsory.....(President's Bell).

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: Sir, I want.....

PRESIDENT: If the honourable member has got anything to say from his personal experience, please go on.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: സർ, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച എന്റെ വേർ ചെടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് എനിക്ക് മറുപടി പറയാൻ അവസരം തരണം.

PRESIDENT: If any attack or any comment is made against, he may speak. But the idea of Mr. Sreedharan Pillai is that this agitation is for the purpose of getting the maximum amount of assistance from Government. That is only a matter of opinion.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: മി. പ്രിധൻ വിള പറഞ്ഞു, അദ്ധ്യാപകന്മാരെ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതിന്നും അവരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിന്നും.....

PRESIDENT: Order, order. Honourable member will see that on this list Mr. Varughese Ithack, Mr. P. K. Kuriakose, Mr. K. M. Paul, Mr. Michael, and others have spoken on this subject.

MR. CHAZHIKATTU JOSEPH: അവരുടെ പേരിൽ ഒന്നും നേരിട്ട് അററാക്കു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെ പേരിലാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

PRESIDENT: I have got fourteen minutes more. If you do not want to hear the Director of Public Instruction, I can give time to you.

(The question whether the Director of Public Instruction be allowed to speak was put to vote and carried.)

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Honourable members made mention particularly with regard to the lack of accommodation. I certainly do not refute that. At the same time I might inform this honourable House that the maximum that the could be done has been done during the last year.

In 13 English High Schools we have put up temporary sheds which have cost us over half a lakh of rupees. In addition temporary sheds have been put up or 23 Primary and Middle Schools. We have also made repairs and extensions in over 70 schools.

Now the unprecedented increase in the number of pupils particularly in the English High Schools was met in various ways by the department. First and foremost, the Government was pleased to sanction as many as eleven High Schools in different parts of Travancore. Over and above all these things Government themselves started separate English High Schools for Boys and Girls. One particular instance I may bring to the notice of this honourable House and that is at Chengannur. I am giving only one of the instances. This unprecedented rush for admission of extra numbers was met not only by providing various institutions with additional accommodation but also by permitting private agencies to start new schools. Government have been pleased to permit the Director to allow the Headmasters to put up temporary sheds, rent buildings and do whatever that was necessary without waiting for formal sanction of Government.

It has been said that the maintenance of most of these schools has not been done well. I may bring to the notice of the House that thatching has to be done for 800 schools.

1004 THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY [2ND AUGUST 1946]

MR. K. K. CHELLAPPAN PILLAI: മാവേലിക്കര ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഇപ്പോൾ വളരെ ശോചനീയമായ നിലയിലാണ് കിടക്കുന്നതെന്നുള്ള വിവരം അറിയുമോ?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: അവിടെ വേണ്ട റിപ്പയറുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

With regard to maintenance I may tell the House that every cash that was sanctioned by this House for maintenance has been spent and more money has been spent by appropriating from other items. Over Rs. 1,45,000 has been spent against an allotment of Rs. 75,000 for maintenance. That was because of the unprecedented rise in the value of materials. Cadjan leaves which used to sell at 12 fanams suddenly shot up four and five times in price and the contractors demanded additional payment almost every day. The Assistant Inspectors dared not spend beyond the allotted amount. Therefore, they had to get additional funds. I am sure, honourable members will understand the difficulty of the Department. But I may assure the honourable members that on account of the difficulties experienced in the matter Government have now sanctioned a special engineering staff for the Education Department. An Executive Engineer with a full staff has been sanctioned by Government and they have set apart over Rs. 7,14,000 for the maintenance, extension and other purposes for Government schools. I am sure the honourable House will be satisfied to know that adequate arrangements have been made to see that the schools are well maintained and sufficient space is allotted for the schools.

With regard to furniture, some honourable members said that many of the pupils were squatting on the floor. I may inform the House that Rs. 27,000 has been spent last year and this year Rs. 50,000 has been allotted for furniture. It will be seen that in the course of the year we provided sufficient furniture to the schools.

MR. K. A. MATHEW: Can he assure us that the furniture has been made?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Yes, Rs. 27,000 has actually been spent for furniture.

PRESIDENT: Apparently the idea of the question is that money is spent and no furniture is manufactured.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: I can assure the honourable members that it was spent by the various Headmasters and I should not in any way question their integrity.

With regard to the pay of the teachers, it has been rightly remarked that it should be increased, and I may tell the House that the Head of the Administration has been very sympathetic in the matter. He has ordered me to look into the whole question. We are bringing the V Class to the Primary Section next year and we are

devising methods by which it will be possible to substantially increase the pay of the primary school teachers. It is not possible at this stage to give any definite assurance to the House. But the House may be rest assured that the matter will be carefully considered.

The question with regard to compulsory primary education has been referred to by most of the honourable members. I must express the point of view of the Government as regards primary education. In the Primary Education Scheme, it was the intention of the Government to keep within the Act and at the same time see that no community is adversely affected. The House may remember that in implementing the Act in South Travancore we never used any influence direct or indirect with any of the agencies to give up their schools to the Government.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: May I know from the member whether he is aware that representations have been sent by the teachers in certain schools saying that they are willing to come into the scheme and that it is the Clergy alone that stand in the way of surrendering the school.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Many people are willing to come in. The question is under correspondence.

PRESIDENT: I have received certain petitions from Catholic teachers saying that they are willing to come in, but the Clergy do not allow them to do so. I have received one or two such petitions and I am dealing with it.

MR. A. NARAYANAN TAMPI: A few Christian denominations who have done a lot of work in education in South Travancore, I mean the S. I. U. C., and the Salvation Army have surrendered all their schools. There again, Government came out with a proposition which is against the Code Rules. In it it is said that the building surrendered could be used as prayer hall and for giving their children religious instruction out of school hours. What further concession can you expect? If that is not agreeable to some people, by all means they can conduct denominational schools. We do not want to interfere with the freedom of religious worship of any community whatsoever. Rules have been framed with regard to the running of denominational schools. Those who conscientiously feel that they must run their own schools in their own way, certainly they can do so. But they need only follow the curriculum prescribed by the Department.

MR. P. K. KURIAKOSE: What about grant?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: Government have stated that whatever extra expenditure that may be incurred, by such agencies will be looked into.

MR. P. O. THOMAS: If these schools conform to the curriculum, will there be any objection to giving grant on a per capita basis?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: How can two contradictory things exist? When we introduce compulsory Education Act in a particular locality, grant-in-aid automatically vanish. Grant is given to certain schools and grant is not given to certain other schools. We cannot say different things in the same breath. So, Government have given the option to particular denominations to start their own schools. But Government have said that if they incur additional expenditure, certainly they will view the case with sympathy. After introducing the Act and eliminating grant-in-aid we cannot say that here is a school which receives grant and in the same place another which does not receive grant. There again, we have not made any distinction. Schools which are attached to Training Schools where Catholic Schools also come in, are given not only recognition but also aid. Training schools naturally deserve certain concessions. The L. M. S., the Salvation Army, and some other denominations have come forward with their schools and have availed themselves of the advantages offered by the Government while the Lutherans who feel conscientiously that they must run their schools in their own way have said "please give permission to run our schools in our own way as denominational schools". That course is open to any one. The department has not only done everything possible to encourage primary education but they have also given the fullest opportunity and freedom in the matter of religious instruction. Not only that. Let me explain the procedure as to how the compulsory Primary Education is going to be worked. We have constituted attendance Committees. There will be a Committee consisting of 5 members for every 3 or 4 square miles. Four of them are non-officials and only one is an official, and I may tell the House that the duty of the official is only to answer questions and keep records.

In regard to denominational schools it is a question of locality. They will be allowed to run their schools in their own locality. In those localities we cannot get anybody else as members of the Attendance Committee. After having discussed with people on the subject I wonder where is the disability of running schools. Here is a Government school. Catholic or anybody else has got a right for admission. We have said that in the Compulsory Primary Education Scheme we must provide schools within two miles from the home of a boy. It is a thing which we have to do legally. How can we then allow several kinds of schools in the same area? Some people may be starting schools only temporarily. But Government are bound to start schools in every locality so that it may not be not more than two miles away from the homes of every child. So, Government have practically denied nothing. I was talking with some of the educational authorities in India on this matter. It must be looked at from the proper perspective that compulsory education is meant to improve the child and we have extended the hand of co-operation to the utmost limit that is legitimately possible within the Act.

MR. J. E. A. PEREIRA: Is it or is it not possible for the private agencies in the same area to carry on primary education auxiliary to Government enterprise?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: That is what I have been talking about for the last 10 minutes.

One honourable member said that the department should not be too rigid in the matter of compulsory primary education. I may assure the House that prosecutions may have to be ordered by the Department if a parent does not send his child to the school. But we will be very careful to see that no prosecutions are launched in a haste. It is not our purpose to order prosecution under Compulsory Primary Education Act from its very start. We will see that legal steps are taken against those who go against the Act.

MR. P. C. ADICHAN: പൊതുവെ പ്രത്യേകമായി വേലാമയ്ക്കു ജീവിച്ചു പോരുന്ന കൊച്ചുക്കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യവസ്ഥ കൂടി ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവർക്ക് മുഴുവൻ സമയവും വിദ്യാലയത്തിൽ കിട്ടുകയാണോക്കുമോ?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: I can only say that compulsory education by the shift system makes it possible for the pupil to be present half the time instead of from 10 to 4 according to the old rules.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI: Are there not 30,000 boys in the compulsory area in South Travancore and yet this disability has not been felt there?

MR. A. NARAYANAN TAMPI: 99 per cent. of the children are already attending the schools in spite of—

PRESIDENT: The time for the demand is over.

MR. K. VARUGHESE ITHAC: I withdraw the motion.

MR. K. R. NARAYANAN: I oppose the withdrawal of the motion.

The motion was put and carried.

The cut motion of Mr. Varughese Ithac was put to vote and lost.

The question that Government be granted a sum of Rs. 85,50,270 under Demand XVIII—Education—excluding Grant to the Travancore University was put and carried.

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again tomorrow at 11 A. M.

The House adjourned at 5.2 P. M.

S. VAIDYANATHA AIYAR,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.